

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN

Redactie en Administratie: PRINS HENDRIKSTRAAT 7, BANDOENG

ALVORENS TOT BOUWEN OVER TE GAAN WENDE MEN ZICH EERST TOT:

LIM A GOH het OUDSTE Aannemersbureau ter plaatse
MEEST MODERNE ontwerpen en SOLIDE bouw. Diverse dankbetuigingen ter inzage.
CHINEESCHE VOORSTRAAT No. 12 — TELEFOON No. 2449 — BANDOENG.

*Vereenigd
Versterkt
Behouden.*

N.V. Handel Maatschappij

„DE CONCURRENT”

JUWELIERS — HORLOGERS

//

Bandoeng — Bragaweg — Telef. 667

ONZE FIRMA GENIET HET

VERTROUWEN VAN DUIZENDEN

OVER DEN GEHEELEN ARCHIPEL

Het Oudste en Meest Betrouwbare adres voor :

BOUWMATERIALEN, IJzer-, Staal- en Koperwaren,
Ambachts-, Land- en Tuinbouwgereedschappen, Scheeps-
benodigdheden, Verfwaren en Vernissen enz. enz.

IS NOG STEEDS

Ang Sioe Tjiang Handel Maatschappij N.V.

BATAVIA — BANDOENG

Laat Uw

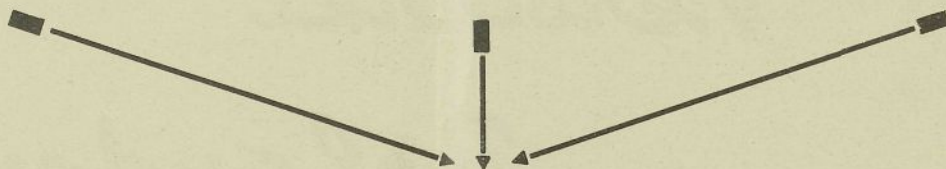
Water- Gas- Electriciteit installaties

UITVOEREN door

**Techn. Handel Mij.
vh. de Rooy & Co.
Bandoeng**

**Kawie-Holvast
Malang**

**Holvast & Co.
Soerabaia.**

Wij zorgen, dat U over ons werk tevreden zult zijn.

Voor Uwe luxe- en huishoudelijke artikelen

naar :

N. V. Hs. Vg. ONDERLING BELANG

Soerabaia — Bandoeng — Djocja — Malang

Ruime sorteering Dames - Modes, Heeren - artikelen.

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN

Redactie en Administratie: PRINS HENDRIKSTRAAT 7, BANDOENG

INHOUD: Onze Jaarvergadering. Jaarverslag 1935. — Normalisatie der pensioenen W. en W. fonds
Begrip pensioen grondslag Regionale bezoldigingsregeling. — De bezoldiging der Lands-
dienaren, — Uit het G. O. — Advies op het Reisbesluit — Van de Administratie. —
Officieel. Mutaties.

ONZE JAARVERGADERING.

Tot dusverre mochten wij nog geen voorstellen voor onze A. V. ontvangen. Mede in verband met de mogelijkheid, dat onze vergadering moet worden uitgesteld — Soerabaia zit in de Paaschdagen vol met congressen — wordt de gelegenheid tot het doen van voorstellen met nog een maand ver-

lengd tot 15 Maart a.s. Het volgende nummer van onze B.A. zal de begrooting bevatten alsmede het financieel verslag, zoodat eventueele op- of aanmerkingen daarop eveneens nog tijdig in ons bezit kunnen komen.

HOOFDBESTUUR.

Firma OEI TIONG HIN

BANDOENG - SOENIARADJA 41
Telf. Nos. 1815 en 1832

SOEKABOEMI - Gr. POSTWEG
Telefoon No. 4

Van ouds JE adres voor goed gesorteerde

**Bouwmaterialen-, Hang- en Sluitwerk
Sanitair en Verfwaren.**

38ste Jaarverslag 1935.

Hoofdbestuur.

Bij den aanvang van het verslagjaar bestond het Hoofdbestuur uit de heeren:

J. C. de Keyzer	Voorzitter
F. van Sprew	Vice-voorzitter
E. Emor	Seer.-Penningmeester

en de leden R. Moh. Enoch, J. W. F. Menick, W. A. Schneider en R. M. Soepardi.

Bij de periodieke verkiezing op 14 Mei 1935 werden in het H. B. benoemd de H. H. J. C. de Keyzer, E. Emor, W. H. Th. Marcus, Aug Steenvensz, R. Moh. Enoch, F. van Sprew en J. W. F. Menick., terwijl de heer J. C. de Keyzer door de jaarvergadering als Voorzitter werd aangewezen.

In de vacature ontstaan door het vertrek in Juli 1935 van den Seer. Penningmeester E. Emor naar Medan werd voorzien door opname in het H. B. van het Lid W. E. Schelkers.

Verdere mutaties hadden niet plaats, zoodat aan het eind van verslagjaar derhalve het H. B. als volgt was samengesteld:

J. C. de Keyzer	Voorzitter
F. van Sprew	Vice-voorzitter
W. E. Schelkers	Seer.-Penningmeester
R. Moh. Enoch	Commissarissen
W. H. Th. Marcus	
J. W. F. Menick	
Aug. Steenvensz	

Vergaderingen.

Het Hoofdbestuur kwam gedurende verslagjaar meerdere malen bijeen.

De jaarvergadering werd op 9 en 10 Juni 1935 te Bandoeng gehouden.

Deze vergadering werd besloten door een lezing van Ir. J. Thyse over de Gemeente Waterleiding te Bandoeng en van Prof. Mom over rivierwaterzuivering, waarna nog een excursie werd gemaakt naar de bronnen van de Waterleiding.

Leden.

Ultimo 1934 bedroeg het ledental 178, w.o. 1 donateur.

Tengevolge van de verder doorgevoerde bezuinigingsmaatregelen als voortgaande afvloeiing en op wachtgeldstelling is het ledental wederom sterk teruggelopen.

Wegens ontslag uit den dienst en op wachtgeldstelling bedankten 48 leden terwijl wegens overlijden een 3 tal leden moesten worden afgeschreven terwijl 10 nieuwe leden kon worden ingeschreven.

De wachtgelders konden in verslagjaar wederom worden herplaatst en werkzaam gesteld bij de Rubberrestrictie doch verzuimden zich wederom als lid op te geven.

Anderzijds gaven de benarde finantieele positie waarin velen verkeerden aanleiding tot vermindering van het ledental. Voorgebracht werd de toepassing van een verminderde contributie-regeling doch werd deze door de A. V. niet aanvaard, uit hoofde van de nog groote kosten aan het vereenigingswerk verbonden. Voortdurend werd de behoefte gevoeld aan meer persoonlijk contact met onze leden, doch de finantieele bezwaren waren niet te overbruggen.

Dit werd nog klemmender door den sterken terugloop van ons ledental, welk eind 1935 nog slechts 138 bedraagt. Toch zal gestreefd worden dit persoonlijk contact in het nieuwe jaar te verkrijgen.

Afdeelingen.

Het aantal afdeelingen is in verslagjaar constant gebleven en wel te Soerabaja en Bandoeng.

In de overige plaatsen is nog geen afdeeling opgericht.

Finantieel overzicht.

Voor het overzicht van onze geldmiddelen moge verwezen worden naar de Ontwerp-Begrooting 1936 als bijvoegsel in de volgende B. A. op te nemen.

Het overzicht sluit met een voordeelig saldo van f 107,03 (v. j. f 24.89), terwijl het mogelijk bleek in het Steunfonds een bedrag van f 500.— terug te storten vanwege de leening 1934 voor de drukkosten van onze bibliotheek.

Bij referendum (punt 6 B. A. 1935 No. 6) werd machtiging verleend te beschikken uit het reservefonds tot e.v. dekking van schulden en propaganda doeleinden. Zooals hiervoren moge blijken is van deze machtiging geen gebruik gemaakt.

Nochtans zal het alle aanbeveling verdienen Uw contributie geregeld te voldoen nu de inkomsten voor 1936 door den terugloop van ons ledental is verminderd.

INSTELLINGEN.

1. I. B. T.-Locale Techniek.

De relatie met de Stichting „Technisch Tijdschrift” gaf alle aanleiding tot waardeering. Voor 1936 werd instemming verkregen tot het leveren van een verminderde bijdrage aan de Stichting van f 600.— (v. j. f 1.000.—), waardoor het mogelijk werd onze nieuwe begroting 1936 sluitend te krijgen e.e.a. mede als gevolg van het verminderde ledental.

In de Redactie-Commissie namen voor onze Vereeniging zitting de H. H. de Keyzer en R. M. Enoch.

Nog steeds wordt van onze leden weinig medewerking verleend voor de levering van bijdragen. Behoudens een enkele bijdrage „oplossing examenvragen” is het afgelopen verslagjaar geen pu-

blicaties verschenen van onze technici. Wij wekken nog op hieraan voor dit vereenigingsjaar meerdere aandacht te besteden.

In verslagjaar werd uitgegeven het „Algemeen Technisch Tijdschrift voor middelbare technici”, welk tijdschrift naar wij vernemen niet meer verschijnt.

2. De Bouwkundig Ambtenaar.

De B. A. verscheen in 1935 in een nieuw kleeid en werden propagandanummers verspreid aan niet aangeslotenen. Het effect hiervan was nagenoeg nihil. Slechts een 10 tal nieuwe leden kon worden genoteerd. Wij doen dan ook een ernstig beroep op onze leden van de V. v. B. *propaganda* te maken en *nieuwe leden* aan te werven.

Als gevolg van onze finantieele positie moesten wij de uitgifte van de B. A. eenmaal per maand handhaven.

Leden werkt allen mede aan de werving van nieuwe leden en adverteerders voor ons blad.

3. Bibliotheek.

Van onze Bibliotheek werd voor een bedrag van f 741.41 verkocht en van dit bedrag f 500.— teruggestort aan de leening uit het Steunfonds.

Het resterend bedrag circuleert nog in de vereeniging voor dekking van kosten.

Wij bevelen deze Bibliotheek — waarvan een lijst in de B. A. periodiek wordt opgenomen — in Uwe volle belangstelling aan als een goedkoope gelegenheid voor studiemateriaal.

4. Steunfonds.

Het Steunfonds geeft een saldo aan van f 500.—

5. Reservefonds.

Zooals reeds eerder opgemerkt bleef dit fonds in tact met een bezit van f 1.000.—

ALGEMEEN.

In verslagjaar werd een algemeene actie gevoerd tegen de verdergaande bezuinigingsmaatregelen. Ondanks de in vorige jaren ingevoerde maatregelen werd in 1935 nog extra ingrijpende bezuinigingen voorbereid, welke in het begin van 1936, hoewel belangrijk verzacht, werden ingevoerd.

Van de bezuinigingsvoorstellen noemen wij

1. de verminderingen van de overgangsbezoldigingen van de in de H. B. B. L. opgenomen ambtenaren telkenjare met 25% ingaande 1 Januari 1936.
2. handhaving der overgangskortingen voor nog een jaar tot 1 Januari 1937.
3. instelling van een regionaal peil van verschillende groepen ambtenaren van de H. B. B. L. zoo ook de overbrenging van weer verschillende

van deze ambtenaren naar het maandlooner reglement.

De aanpassing zou geschieden door een korting van 10% op 1 Januari 1936 en verder 5% op 1 Juli 1936.

Op initiatief van het V. V. O. werd door de samenwerkende centrales een rekest aan de Regeering ingediend met verzoek de maatregelen voorloopig voor zes maanden uit te stellen in afwachting van het verloop van de prijschommelingen van verschillende eerste levensbehoeften.

De te voren geëischte offers der ambtenaren werd belicht in een brochure „De positie van den Indischen ambtenaar”, waarbij nog later in een andere brochure „Geen verdere aanpassing” steno analytisch de bezwaren werden opgenomen van de vertegenwoordigers der ambtenaren-organisaties.

Het begrotingstekort voor 1936 werd geraamd op 10 miljoen gulden.

Bij de behandeling van de voorstellen in den Volksraad bleken vrijwel alle leden tegen de voorgestelde maatregelen gekant en werden daarna de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De overgangsbezoldigingen zal in 4 jaren telkens met een maximum van 5% van het inkomen ingehouden.
2. De overgangskortingen zal slechts voor de helft worden toegepast.
3. De korting op de regionale bezoldigingen van 10% zal teruggebracht worden tot 5%.

Een en ander doet de bezuiniging op de personeelsuitgaven terugbrengen tot 4 miljoen.

Men weet dat een afwijzing hiervan door het College van Gedelegeerden werd aangenomen, doch ook dat met 1 Januari 1936 de nieuwe maatregelen desondanks werd ingevoerd.

Een voorstel tot verhooging van de korting op de pensioenen met 5% werd niet ingevoerd, daarentegen ligt het in het voornemen dit voor 1937 weder aan de orde te stellen.

ONS SALARISREKEST.

Op 30 Januari 1935 werd door het Bestuur een vragenlijst gezonden aan den Directeur van V. en W. betreffende de volgende punten:

1. benoeming tot architect.
2. tyd. wd. architecten.
3. Formatieregeling.
4. Positieregeling adspirant-opzichters.
5. Waardeering opzichters en tekenaars 1ste klasse.
6. Examens architect en Bouwkundig architect.
7. Diploma waardeering architecten.
8. Erkenning leerstof „Theorie en Praktijk”.

Een gedetailleerde omschrijving van deze genoemde punten is opgenomen in onze B. A. 1935 No. 3.

Over de geheele linie was het antwoord afwijzend: een gunstige uitzondering werd verkregen voor de positieregeling van de Adspirant-Opzichters waarvoor overheveling naar schaal 105 H. B. B. L. (f 60.— — f 180.—) werd verkregen met wijziging van den titel in die van „Onderopzichters”.

De bereikte resultaten kunnen ons niet tot tevredenheid stemmen. Naar wij vernemen zijn nog maatregelen in voorbereiding voor een nieuwe ranglijsten-regeling.

GEORGANISEERD OVERLEG.

In verslagjaar werd voor het eerst de C. G. O. in eerste instantie ingeschakeld bij de overweging van ambtenaren belangen. De Commissie kwam verscheidene malen bijeen voor eene bespreking waarvan wel het hoogtepunt werd bereikt in de adviseering van de salarisvoorstellen 1936.

De Commissie heeft hierin zeer goed werk verricht, welke ook door de Regeering werd gewaardeerd.

Van de behandelde onderwerpen van de C. G. O. noemen wij nog de volgende:

1. De regeling voor het verleen van verloven buiten bezwaar van den Lande en het ontslag uit de betrekking op verzoek, zonder gelijktijdig ontslag uit den dienst, alsmede voor toekenning van inkomsten bij niet herplaatsing na dusdanig verlof of ontslag.

2. De regeling betreffende inhouding beslag en korting op en vervreemding van de bezoldiging en het pensioen van den ambtenaar.

3. De Bijverdiensten- ordonnantie.

4. De Straffen- en Beroepordonnantie.

5. Rondschrijven 3 Augustus 1934 No. 953/E BrC nopens herplaatsing van a verlofgangers, b wachtgelders en c landsdienaren die van binnen- of buitenlandsch verlof buiten bezwaar van den Lande terugkeeren.

Een herziening en verduidelijking van deze circulaire werd naar aanleiding van besprekingen van de C. G. O. verkregen bij rondschrijven van de Bezoldigingscommissie van 17 October 1935 No. 2415/BzC.

6. Ranglijsten-regeling Stbl. 1934 No. 474.

7. Herziening salaris-grens voor buitenlandsche verloven. Omtrent dit laatste punt werd bericht verkregen dat de C. G. O. niet meer gehoord zal worden. Hierover zal onze vertegenwoordiger in de Commissie een nadere beslissing der Regeering worden uitgelokt.

Onze klacht in vorig verslagjaar geuit dat van de voorstellen in de C. G. O. behandeld ons zoo weinig bereikten, werd in verslagjaar volledig ondervangen en zijn daarvoor onze vertegenwoordiger in de C. G. O. de heer Kuuhl erkentelijk mede voor

N.V. Handel Mij. „TEK TIONG”

Toko Batavia

Pasar Baroe 81 — Bandoeng — Tel. Nos. 10 en 1006

Handel in

IJZER- STAAL- & KOPER- VERFWAREN, WERKTUIGEN EN MACHINE-KAMERBENODIGDHEDEN enz. enz.

Remington

N.V. Luxe Brood Bakkerij

„Ellenbroek”

TOKO — BAKKERIJ

Groote Postweg Oost-hoek Manggalaan.
Tel. 626. BANDOENG Tel. 626.

Wat gaat erin als koek?

Brood van

„Ellenbroek”

het vele goede dat hij in deze Commissie heeft verricht.

SAMENWERKING CENTRALES.

In verslagjaar werd een enkele maal contact verkregen met de Centrales onderling in de bekende salarisprotest-vergadering en ook gezamenlijk een rekest gepleegd de salarisvoorstellen voor een halfjaar uit te stellen.

Dit was het eerste belangrijke contact tusschen de Centrales in groote stijl en de daarbij aangesloten ambtenaren-organisaties. Overweging verdient dit contact zooveel mogelijk meer permanent te maken.

De V. v. B. bleef in verslagjaar aangesloten bij de C. I. V. O. De voorzitter der Centrale W. Th. Marcus werd in verslagjaar vervangen door den heer Bisalsky en op de laatste jaarvergadering tot voorzitter gekozen de heer F. Dahler.

Met het C. I. V. O. bestuur alsmede met de daarbij aangesloten bonden bestond in verslagjaar een goede verhouding. Jammer genoeg dreigt deze samenwerking eenigszins verstoord te worden door het brengen van politieke tendenzen in de vakbeweging op de laatste openbare vergadering in Bandoeng gehouden. Het overleg hieromtrent met het C. I. V. O. bestuur is nog niet beëindigd.

VERBOND MIDDELBAAR TECHNICI.

Met onze zustervereniging Promitechnea werd contact gezocht en verkregen teneinde te komen tot de oprichting van een „Bond van Technici in N. I.”

Op de jaarvergadering van Prom. van 15 December 1935 werd de oprichting van een „Verbond van Middelbare Technici in N. I.” feit en op het moment, dat wij dit verslag schrijven is ook het eerste nummer van „Tecton”, orgaan van dit verbond verschenen.

De inzet is naar onze meening goed en wenschen wij in dit jaarverslag de initiatiefnemers hulde voor haren arbeid en de V.M.T. een langdurig bestaan toe in deze gewesten.

Het streven naar meerdere eenheid onder de technici dient ten volle te worden ondersteund en vertrouwen wij op onze a.s. jaarvergadering een voorstel te kunnen doen die dit streven kan ten uitvoer leggen.

SLOTBESCHOUWINGEN.

In algemeen zinn kan worden opgemerkt, dat de V. v. B. het afgelopen jaar defensief is te werk gegaan. Van een algemeene actie in grooten stijl, zooals in 1924 met ons Program van Actie, was geen sprake. Veeleer kon men spreken van een lijdelijk

toezien. e.e.a. ook al vanwege de weinige interesse, die de leden van onze vereeniging voor hunne belangen blijkbaar hebben. Slechts enkele incidentiele belangen kon worden voorgebracht en dikwijls met succes. Voor het overige was de medewerking der leden beneden critiek. Wij vertrouwen nog ten volle, dat het nieuwe vereenigingsjaar hierin verbetering mag brengen.

Moge de oprichting van de V.M.T. stimulerend werken voor onze groep en dat wij eensgezind zullen samenwerken voor het behoud van onze positie in deze slechte tijden.

Met dezen wensch beëindigen wij dit jaarverslag opdat 1936 een hechtere aaneensluiting der technici mogelijk doet maken.

HOOFDBESTUUR.

NORMALISATIE DER PENSIOENEN.

Hoogere korting voor 1937.

Maandag 27 Januari, j.l. is de commissie voor de de korting op de Indische pensioenen geïnstalleerd. Haar opdracht, aldus seint Aneta, dd. 24 dezer uit Den Haag aan het Bat. Nbl., is op korten termijn advies uit te brengen of en in hoeverre een meer bevredigende korting op de Indische pensioenen kan worden ingesteld en dienstbaar gemaakt aan het wegnemen van de tegenstellingen en hierover voorstellen in te dienen. Tot voorzitter is benoemd dr. A. A. L. Rutgers (oud-directeur van Landbouw in N. I.), lid der Tweede Kamer, terwijl tot leden zijn benoemd de heeren Gerke, oud-algemeen secretaris, Hardeman, hoofd van de tweede afdeling van het ministerie van Koloniën, oud-directeur van onderwijs, de gepensioneerde onderluitenant van het Indische leger Japin, de kolonel-intendant van het Indische leger Marinissen, Slors, directeur van de Pensioenfondsen voor koloniale landsdienaren en locale ambtenaren, en Hoekman, oud-secretaris der salariscommissie van Buuren, die tevens als secretaris zal fungeeren.

Een Anip-Aneta telegram meldt dat de Minister dr. Colijn in zijn installatierede er op wees dat de met de korting bereikte besparing **minstens** behouden dient te blijven, terwijl **een grotere besparing de Regeering welkom zal zijn.**

Dr. Rutgers, voorzitter van de Commissie antwoordde dat bij de doelstelling acht gegeven moet worden op de volgende punten:

1. Het tekort op de Indische begroting;
2. De erkenning van de onbillijkheid ten opzichte van de laaggepensioneerden, waarvan de later gepensioneerde ranggenooten een hooger pensioen ontvangen.
3. Waarborg van een redelijk levensonderhoud.

De Java Bode meldt nog:

Van een hogere korting over de geheele linie, zóó dat het percentage 22 zou worden in plaats van 17, heeft men — zooals bekend — voor 1936 afgezien.

De minister van Koloniën heeft bij de verdediging van de vroegere kortingsvoorstellen zulk een normalisatie steeds als de meest gewenschte vorm van korting naar voren gebracht. Van deze opvatting is de nieuwe commissie het eerste, meer concrete resultaat.

De minister bleek bij de instelling nogal optimistisch gestemd ten aanzien van den termijn, waarbinnen de commissie haar arbeid zou kunnen volbrengen. Hij verwachtte, dat de desbetreffende voorstellen reeds in de zomerzitting van dit jaar aan den Volksraad zouden worden aangeboden, zoodat de normaliseering der Indische pensioenen per 1 Januari 1937 tot stand zou kunnen komen.

Naar wij thans vernemen is men in dit opzicht in bevoegde kringen hier te lande heel wat pessimistischer. Men gelooft dat de groote moeilijkheden van zulk een normaliseering in het moederland ten zeerste worden onderschat.

Het vaststellen van de gelijksoortigheid der talloze betrekkingen — vooral in de lagere rangen — waarvan vele bij de elkaar opvolgende salaris-

regelingen een anderen naam kregen met andere dienstdagen, terwijl ze vaak ook relatief hoger of lager werden gewaardeerd, maakt een uitgebreide detail-kennis van die salarissstelsels en van de ambtelijke verhoudingen in vroeger en later tijd, onmisbaar. Deze kennis nu ontbreekt nagenoeg bij de leden der zoo juist ingestelde commissie en is ook daarbuiten in Nederland bij de gepensioneerde Indische ambtenaren gering.

Dit is een meening, die in Indische regeeringskringen steeds meer veld wint, zoodat hier wordt verwacht, dat de commissie nooit op tijd gereed zal zijn voor invoering per 1 Januari 1937, tenzij er met de muts naar gegooid wordt. En dit laatste zal zij — gezien de leden, waaruit zij bestaat — stellig niet doen.

Het is daarom waarschijnlijk, dat althans voor het jaar 1937 een nieuwe integrale korting — maar dan hoger dan 17% — zal worden ingevoerd.

HET WEDUWEN EN WEEZENFONDS BELANGRIJK.

Het Departement van Financiën heeft in een mededeeling de volgende uitleg voor het

Begrip pensioengrondslag

„Voor de toepassing van het nieuwe reglement van het W. en W. fonds van Eur. Burgerlijke Landsdienaren in N. I., wordt voor wat betreft de **verplichte** deelgenoten onder „pensioen-grondslag” (art. 2 onder E ten 2de) verstaan, **hetgeen als zoodanig in het vigeerende Indisch Burgerlijk Pensioenreglement** (zonder de bijbehorende overgangsbepalingen), **dus als thans in artikel 3 van het H.I.B.P. is omschreven** en zal bij de vaststelling van het bedrag van die pensioen-grondslag dus **rekening moeten worden gehouden met alle gedurende het loopende deelgenootschap** genoten bezoldigingen, onverschillig of zij genoten zijn vóór of na 1 April 1934 dus onder vigeur van de B. B. L. of H. B. B. L.”

(De pensioengrondslag is het hoogste salaris gedurende 36 maanden genoten, of indien dit niet voor de volle 3 jaar is genoten, het gemiddelde van het gedurende 36 maanden hoogste en meest daarbij komende salaris is ontvangen).

DE REGIONALE BEZOLDIGINGSREGELING.

Bij G. B. van 26 December 1935 No. 1 (Stbl. 1935 No. 608) zijn de regionale bezoldigingen vastgesteld ingaande op 1 Januari 1936.

Zooals bekend is Java verdeeld in 5 regionen nl. West-Java, Midden-Java, Djocjakarta, Soerakarta en Oost-Java. Met uitzondering van West-Java waarvoor een hoger bezoldigingspeil werd vastgesteld is dit peil voor de overige regionen hetzelfde.

**'T KOMT ALLES
UIT EEN SPAARBANK.
BOEKJE.**

**POST
SPAARBANK**
REGEERINGSGARANTIE.

PRECIOSIA

De Buitengewesten zijn in niet minder dan 17 regionen verdeeld. De 5% salarisvermindering voor Java en Madoera is per 1 Januari 1936 ingegaan en voor de Buitengewesten op 1 dezer.

Wij publiceren hieronder de overgangsbepalingen van de nieuwe regionale ambtenaren vastgesteld.

Met buitenwerkingstelling van het bepaalde in par. XII der H.B.B.L. voor de landsdienaren, dienende in de in art. 1 van dit besluit bedoelde betrekkingen vast te stellen de volgende.

Overgangsbepalingen.

- I. Waar in de volgende bepalingen wordt gesproken van inkomsten, genoten op 31 December 1935, worden daaronder voor de onder deze regeling vallende landsdienaren verstaan de (het) op dien datum genoten wordende nominale H.B.B.L.-bezoldiging, c.q. maandloon, vermeerderd met eventueel(e) overgangsbezoldiging (loon) en overgangstoelage, doch verminderd met event. overgangskorting.
- II. Aan de regionaalbezoldigde landsdienaren worden op 1 Januari 1936 de bezoldigingen en wettige voordeelen toegekend, waarop zij volgens deze regeling met inachtneming van de hieronder volgende overgangsvoorschriften, aanspraak hebben.
- III. Aan hen, wier nieuwe nominale (regionale) bezoldiging op 1 Januari 1936 minder bedraagt dan 95% van de hun volgens de op 31 December 1935 geldende bepalingen toekomende inkomsten, wordt een overgangsbezoldiging toegekend tot een zoodanig bedrag, dat de achteruitgang 5% bedraagt van de op laatstgenoemde datum genoten inkomsten.
- IV. De sub III genoemde overgangsbezoldiging strekt mede tot grondslag voor de berekening van pensioen, verlofsbezoldiging, non-activiteitsbezoldiging en wachtgeld. Waar in bij andere besluiten vastgestelde of nog vast te stellen reglementen of voorschriften sprake is van bezoldiging of met bezoldiging overeenkomende inkomsten, wordt voor de toepassing van die reglementen en voorschriften onder bezoldiging of daarmee overeenkomende inkomsten mede overgangsbezoldiging bestaan.
- V. De sub III genoemde overgangsbezoldiging wordt verminderd met het volle bedrag van den bezoldigingsvooruitgang bij het toekennen van weddeverhoogingen, zoomede bij aanstelling tot een hooger bezoldigd ambt.
- VI. Aan hen, wier bezoldiging, vermeerderd met eventuele overgangsbezoldiging volgens deze

regeling op 1 Januari 1936 meer bedraagt dan die, genoten op 31 Maart 1934 volgens de toen vigeerende bezoldigingsregeling, wordt op 1 Januari 1936 een *korting* opgelegd ten bedrage van het *HALVE VERSCHIL* van beide bezoldigingen, welke korting van kracht blijft tot 31 December 1936.

- VII. Aan hen, wier bezoldiging door *periodieke verhoogingen* volgens deze regeling in het tijdvak Januari 1936 tot 31 December 1936 uitgaat boven de bezoldiging, genoten op 31 Maart 1934 volgens de toen vigeerende bezoldigingsregeling, wordt op het tijdstip van ingang der weddeverhooging een *korting* opgelegd ten bedrage van het *HALVE VERSCHIL* van beide bezoldigingen, welke korting van kracht blijft tot 31 December 1936.

- VIII. Aan hen, wier bezoldiging *bij aanstelling* tot een bepaalde betrekking in het tijdvak 1 Januari 1936 tot 31 December 1936 krachtens deze regeling een bezoldiging wordt toegekend, welke hun op 31 Maart 1934 volgens de toen vigeerende bezoldigingsregeling in die betrekking zou zijn toegekomen met inachtneming van het „Termijnenbesluit” en andere onder de B.B.L. 1925/31 van kracht geweest zijnde beperkende bepalingen, wordt bij de *aanstelling* een *korting* opgelegd ten bedrage van het *HALVE VERSCHIL* van beide bezoldigingen, welke korting van kracht blijft tot 31 December 1936.

Korting uithoofde van in achtneming van het „Termijnenbesluit” enz. wordt niet opgelegd bij aanstelling na, dan wel komt te vervallen op het tijdstip, waarop betrokkene onder vigeur van de B.B.L. 1925/31 aan de voor de benoeming tot de betrekking gestelde diensttijdeischen zou hebben voldaan.

- IX. Aan hen wier aanstelling tot een bepaalde betrekking ingaat op een datum in de maand December 1935, wordt, indien de bezoldiging, welke hun bij inpassing in de regionale betrekking op 1 Januari 1936 wordt toegekend, uitgaat boven die, welke hun op 31 Maart 1934 volgens de toen vigeerende bezoldigingsregeling in die betrekking zou zijn toegekomen, een *korting* opgelegd ten bedrage van het *HALVE VERSCHIL* van beide bezoldigingen, welke korting van kracht blijft tot 31 December 1936.

- X. Aan landsdienaren, bezoldigd volgens deze regeling, die in het tijdvak 1 Januari 1936 tot 31 December 1936 aanspraak verkrijgen op vermeerdering hunner bezoldiging, terwijl de

bezoldigingsvermeerdering hun op grond van een der voorgaande leden van deze bepalingen gedurende het tijdvak geheel of gedeeltelijk wordt onthouden, wordt, zoolang zij die bezoldigingsvermeerdering als *bijdrage* aan een der beide *weduwen- en weezenfondsen* dan wel op den voet van art. 6 van het reglement op het verleen van pensioen aan *weduwen van niet-Europeesche burgerlijke ambtenaren* zijn verschuldigd, een *overgangstoelage* toegekend ten bedrage van het hun *onthouden* deel der bezoldigingsvermeerdering.

- XI. Voor de berekening van pensioen, verlofsbezoldiging, non-activiteitsbezoldiging en wachtgeld blijven de in de punten VI tot en met IX bedoelde kortingen buiten beschouwing. Waar bij andere besluiten vastgestelde of nog vast te stellen reglementen of voorschriften sprake is van bezoldiging wordt voor de toepassing van die reglementen en voorschriften de overgangskorting buiten beschouwing gelaten.
- XII. In geval van twijfel omtrent de toepassing van deze overgangsbepalingen of in gevallen, waarin deze niet voorzien dan wel toepassing tot niet bedoelde gevolgen zou leiden, beslist de tot benoeming bevoegde gezaghebbende in overeenstemming met de Bezoldigingscommissie.

DE BEZOLDIGINGEN DER LANDSDIENAREN.

Op 26 December a.p. heeft de G.G. bij de besluiten Nos. 3, 4 en 5 (Stbl. No. 610, 611 en 612) het volgende t.a.v. de bezoldigingen der Landsdienaren vastgesteld.

Overgangsbezoldiging en overgangskorting.

I.

A. Tusschen de art. 20 en 21 wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

Artikel 20a.

De in de vorige artikelen bedoelde *overgangsbezoldiging*, genoten door landsdienaren, die een betrekking bekleeden, welke niet is vermeld op een der staten behorende bij de besluiten van heden No. 1 en 2 (Regionale Bezoldigingsregelingen), zal gedurende de jaren 1936 t/m. 1939 worden verminderd met resp. 25, 50, 75 en 100% van het bedrag, waarop zij zonder toepassing van het bepaalde in dit artikel, zou zijn vastgesteld, met dien verstande:

a. dat de op 31 December van de jaren 1935 t/m. 1938 genoten wordende (verminderde) overgangsbezoldiging, welke **2% of minder** bedraagt van de op die tijdstippen genoten wordende **nominaale bezoldiging** op 1 Januari d.o.v. al dadelijk geheel zal komen te vervallen;

II.

b. dat in de jaren 1936 t/m. 1939 de **vermindering** van de overgangsbezoldiging door toepassing van dit artikel, **niet meer zal bedragen dan, 5 10, 15 resp. 20% van de som van nominale en overgangsbezoldiging**, zooals deze zonder toepassing van het bepaalde in dit artikel zou zijn vastgesteld.

B. In de art. 21 en 22 den resp. zeven en drie maal voorkomende datum van 31 December 1935 te wijzigen in 31 December 1936.

C. Tusschen de art. 22 en 23 wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

Artikel 22a.

De op grond van de voorgaande artikelen berekende **overgangskorting** wordt gedurende het jaar 1936 teruggebracht tot 50 ten honderd.

Het bovenstaande is met ingang van 1 Januari 1936 inwerking getreden.

Maandlooners en werkliedenreglement.

I.

A.

Artikel 1 van het „Maandloonersreglement” wordt als volgt gelezen.

„Voor de werkkrachten, die op den voet van dit reglement werkzaam worden gesteld, worden door het bevoegd gezag loonregelingen vastgesteld, in welke regelingen maandloonen worden bepaald, welke zooveel mogelijk verband houden met regionale omstandigheden”.

B.

Tusschen de artikelen 16 en 17 van het „Maandloonersreglement” worden ingevoerd twee nieuwe artikelen, luidende:

Artikel 16a.

Aan hen, wier betrekking in het tijdvak 1 Januari 1936 tot ulto December 1936 onder de werking van dit reglement wordt gebracht, wordt, indien het hun door toepassing van de voor hen geldende loonregeling toegekende maandloon minder bedraagt dan hetgeen door hen op 31 December 1936 wordt genoten aan nominale bezoldiging, vermeerderd met eventueele overgangsbezoldiging, overgangstoelage en standplaatstoelage, doch verminderd met eventueele overgangskorting, een overgangsloon toegekend tot een bedrag gelijk aan het verschil tusschen het toegekende maandloon en de evenbedoelde op 31 December 1935 genoten totale inkomsten.

Artikel 16b.

1. Bij wijziging van een loonregeling worden zij, die op het tijdstip, waarop de wijziging in werking treedt, zijn aangesteld in een functie, waarop de wijziging betrekking heeft, in het genot gesteld van de loonen, waarop zij volgens de gewijzigde regeling aanspraak hebben.

2. Wanneer bij een wijziging als in het vorige lid bedoeld het nieuwe loon minder bedraagt dan

de in de voorafgaande maand genoten som van nominaal loon, eventueel overgangsloon en eventuele standplaatstoelage, wordt een overgangsloon toegekend tot een bedrag gelijk aan het verschil tussen het toegekende nieuwe loon en de evenbedeelde in de voorafgaande maand totale inkomsten.

C.

Tusschen de artikelen 17 en 18 wordt een nieuw artikel ingevoegd luidende:

Artikel 17a.

Het overgangsloon, waarop ingevolge de art. 16, 16a, 16b en 17 aanspraak bestaat wordt met ingang van 1 Januari verminderd met 5% van de op 31 December 1935 genoten som van de nominale bezoldiging, overgangsbezoldiging, overgangstoelage en standplaatstoelage en na aftrek van eventuele overgangskorting dan wel van nominaal loon, overgangsloon en standplaatstoelage.

D.

In art. 18 lid (1) wordt tusschen de woorden „voordeelen” en „welke” ingevoegd: „met uitzondering van standplaatstoelage”.

E.

Aan artikel 1 van het „Werkliedenreglement” wordt toegevoegd een nieuw lid luidende:

(2) Het in de loonregelingen vast te stellen dagloon bedraagt bij volle dagtaak niet minder dan twintig cent.

F.

Aan artikel 3 wordt toegevoegd een nieuw lid, luidende:

(4) Wijzigingen eener loonregeling kunnen slechts ingaan op den 1sten eener maand.

G.

Tusschen de artikelen 16 en 17 wordt een nieuw artikel ingevoegd luidende:

Artikel 16a.

Bij wijziging van een loonregeling, welke in werking treedt in het tijdvak 1-1-'36 tot ulto. Juni 1936 en de daarmee gepaard gaande verhooging of verlaging van de loonen van de betrokken werklieden, wordt aan hen, wier nieuwe loon minder bedraagt dan hetgeen door hen vóór de wijziging aan vaste inkomsten, met inbegrip van eventueel overgangsloon, werd genoten, een overgangsloon toegekend tot een bedrag gelijk aan het verschil tusschen het toegekende nieuwe loon en de evenbedeelde te voren genoten vaste inkomsten.

H.

Tusschen de artikelen 17 en 18 wordt een nieuw artikel ingevoegd luidende:

Artikel 17a.

Het overgangsloon, waarop ingevolge de artikelen

16, 16a en 17 aanspraak bestaat, wordt met ingang van 1 Januari 1936 verminderd met 10% van de op 31 December 1935 genoten som van nominaal loon en eventueel overgangsloon en verder te beginnen met 1 Juli 1936 halfjaarlijks met 5% van de tevoren genoten som van nominaal loon en overgangsloon.

II.

Gezaghebbenden, bevoegd tot het verleen van voorschot op traktement aan landsdienaren worden gemachtigd:

A.

Aan hen, wier op den voet van de H.B.B.L. 1934 bezoldigde betrekking op of na 1 Januari 1936 gebracht wordt onder de werking van het Maandloonersreglement, een voorschot te verleen van ten hoogste één maand loon (met inbegrip van eventueel overgangsloon).

B.

Het voorschot te doen invorderen in 20 achtereenvolgende termijnen, de eerste vervallende op ulto. van de maand, waarin de betrekking onder de werking van het Maandloonersreglement wordt gebracht, met dien, verstande dat, indien op bedoeld tijdstip over 2 maanden huur van landswoningen moet worden voldaan, de eerste termijn een maand wordt verschoven.

den voldaan, de eerste termijn een maand wordt verschoven.

Bij het verlaten van 's landsdienst, dan wel bij overgang naar een op den voet van de H.B.B.L. bezoldigde betrekking, zal het geheele voorschot of het nog onaangezuiverde gedeelte ineens opvorderbaar zijn, met bepaling, dat de inhoudingen ter aanzuivering van bedoeld voorschot voorrang zullen hebben vóór alle andere inhoudingen.

UIT HET G. O.

Advies van de Commissie voor Georganiseerd Overleg betreffende het ontwerp van de bij art. 1 van de Ordonnantie in Staatsblad 1934 No. 211 bedoelde regeling volgens welke uitgaven ter zake van dienstreizen binnen Nederlandsch-Indië voor 's Landsrekening worden genomen („Reisbesluit”).

Aan de bespreking van de artikelen van het ontwerp-Reisbesluit zou de Commissie eenige opmerkingen van meer algemeen aard willen doen voorafgaan,

a. In het begeleidend schrijven van het Hoofd van het Kantoor voor Reiswezen van 2 Augustus 1935 No. 61 aan Uwe Excellentie komt de volgende zinsnede voor:

„Bij de in verschillende tarieven aangebrachte verlagingen is echter nimmer zoover gegaan dat de landsreizigers bij het betrachten der noodige soberheid op hunne reisuittgaven, **voor zoover deze voor vergoeding in aanmerking kunnen komen** zullen hebben toe te leggen”.

De onderstreepte passage gaat kennelijk uit van het ervaringsfeit dat er in sommige gevallen bij dienstreizen kosten gemaakt worden en **moeten** worden, die ten laste van den landsreiziger komen en waarvoor niet kan worden gedeclareerd. Dit is vooral het geval bij z.g. overplaatsingsreizen. Het is een bekend feit dat met de vergoedingen zooals die thans zijn geregeld, ook een op de meest economische wijze uitgevoerde overplaatsing den ambtenaar een belangrijk geldsbedrag kost.

Te denken valt hierbij aan schade ter zake van huurovereenkomsten welke moeten worden verbroken, verplichte stortingen van waarborgsommen voor licht, gas en water, waarvoor het contante geld niet steeds aanwezig is, verblijf in hotels of pensions zoowel voor het vertrek uit de oude als bij en na de aankomst in de nieuwe standplaats, waarvoor niet kan worden gedeclareerd, aangezien de daarvoor uitgetrokken reglementaire dagen veel te krap zijn toegemeten.

Hieraan mag wel eens worden gedacht bij de bepaling van de bedragen, welke terzake van dergelijke reizen den Lande in rekening gebracht kunnen worden. Men dient zich vrij te maken van de gedachte dat een herziening van het Reisbesluit niet anders is dan het wegnemen van een aantal gevallen, waarin door ambtenaren op hunne reisdeclaraties wordt „overgehouden”, terwijl voor het overige wordt vergoed hetgeen wordt uitgegeven. Het tegendeel is eerder waar. Nog steeds wordt in talrijke gevallen op dienstreizen „toegelegd”. Indien in zeer sporadische andere gevallen een klein overschot bestaat, dan beschouwe men dit eerder als een geringe compensatie voor grootere verliezen, dan als een winst welke zoo spoedig mogelijk ongedaan behoort te worden gemaakt.

b. In de memorie van toelichting wordt bij artikel 7 lid 1 ten aanzien van de 5e en 6e groep van Landsreizigers opgemerkt:

„Als bekend mag worden verondersteld dat „deze twee groepen omvatten **de lagere inheemsche ambtenaren en beambten** (salarissen lager dan

„f 120.— 's maands) en dat het voor hen geldend daggeld gebaseerd moet zijn op de kosten „verbonden aan verblijf en voeding in dessa of „kleine binnenplaatsen”.

Dit uitgangspunt en de daarop gebaseerde conclusies moeten op een vergissing berusten. Een groote groep toch van middelbaar personeel met Westersche levensbehoeften (klerken, commiezen, opzichters e.d.) behoort gedurende de jaren dat zij op aanvangssalaris dient, ook juist tot evenvermelde categorieën, en na de recente salarismaatregelen zal deze groep nog zeer aanzienlijk grooter worden. Het behoeft geen betoog dat de voorgestelde vergoedingen voor dergelijke Landsreizigers ontoereikend zullen zijn, aangezien zij op hunne dienstreizen voor leeftocht en overnachten in geheel andere uitgaven vervallen dan de gelijkbezoldigde beambten, als hoofdmandoers e.d. Dat de aangegeven vergoedingen ook niet voor hen bedoeld zijn blijkt ten duidelijkste uit de zooeven aangehaalde alinea uit de toelichting. Dezelfde bedenkingen, als hier bij de commissie- en overplaatsingsdaggelden worden geopperd, doen zich uiteraard in dezelfde mate elders gevoelen waar deze indeeling in 6 categorieën van kracht is. (vergoedingen voor vervoer en inpakken van inboedel e.d.).

De Commissie meent dat het noodzakelijk is van deze herziening gebruik te maken, ten einde in dezen een verbetering in het systeem van vergoedingen aan te brengen, welke met de behoeften van de practijk rekening houdt. Deze wijziging zou dan moeten bestaan in een splitsing van deze lagere groepen van Landsreizigers in een deel, voor hetwelk de boven aangeduide overwegingen inderdaad gelden, en een ander deel, bestaande uit Europeesche en Inheemsche, die met de evenvermelde groep wel gedurende hun eerste dienstjaren het salaris, maar niet de behoeften gemeen hebben en die dan ook bij dienstreizen in geheel andere kosten vervallen. Aangezien het moeilijk valt, dit behoeftecriterium anders te bepalen dan door aansluiting te zoeken bij de genoten opleiding, zou het onderscheid als volgt getrokken kunnen worden:

I. betrekkingen voor welke een diploma Hollandsch-Indische school of hooger vereischt wordt.
II. de overige betrekkingen waaraan een salaris van f 50.— en meer, doch minder dan f 120.— is verbonden.

De Commissie zou dan voor de onder I genoemden voor overplaatsings- en commissiereizen onderscheidenlijk een daggeld van f 5.— en f 3.50 willen zien vastgesteld, terwijl voor groep II de gewijzigde bedragen kunnen worden gehandhaafd. Een soortgelijke regeling zou voor de 6e groep

Bouw bureau „WECO”

Soeniaradja 17a — Bandoeng — Telefoon 1904

Belast zich met nieuwbouw, bijbouwingen en reparaties van huizen.

Geen order te groot, geen order te klein.

PRIJZEN SCHERP CONCURREEREND

wellicht getroffen moeten worden. Slechts op deze wijze zal, vooral in de toekomst, het beginsel worden benaderd dat werkelijk gedane en noodzakelijke uitgaven voor dienstreizen worden vergoed.

De Commissie verwacht de tegenwerping dat lid 2 van § 2 van artikel 7 aan het Hoofd van Reiswezen de bevoegdheid geeft om in bijzondere gevallen, wanneer wordt aangetoond dat het genoten daggeld te laag is geweest, een hoger bedrag voor verblijfskosten toe te kennen, doch afgezien van het feit dat de betrokken ambtenaar dan steeds verplicht zal zijn een voor hem aanzienlijk bedrag uit eigen zak voor te schieten, in afwachting van de hoogst onzekere kans op suppletie, lijkt het niet juist om iets wat als regel moet gelden, bij wijze van uitzondering en gunst in incidentele gevallen toe te staan.

Ook zou nog kunnen worden opgemerkt dat ook de thans geldende daggelden voor de hier bedoelde categorie van middelbaar personeel op aanvangstractement niet toereikend zijn en dat hiertegen toch nooit in ernstige mate oppositie is gevoerd. Inderdaad zijn hiertegen slechts weinig klachten gerezen, doch dit heeft zijn reden: en wel deze, dat er reeds thans in de praktijk door de diensthefs zooveel mogelijk rekening mede wordt gehouden, dat bedoelde ambtenaren zoo weinig mogelijk op dienstreis moeten worden gezonden, om hen voor schade te vrijwaren. Het spreekt vanzelf dat een dergelijk usance tegen het geldende systeem pleit en dat dit niet verergerd mag worden.

- c. De Commissie heeft in het ontwerp gemist een definitie van openbaar middel van vervoer (art. 4 § 6). Wel worden in art. 7 § 9 eenige vervoermiddelen genoemd, doch deze opsomming lijkt niet uitputtend. Zoo wordt daar en ook elders in het reglement niet over luchtvaartuigen gerept.

De Commissie acht het gewenscht in verband met de uitbreiding van de burgerluchtvaart ook het vervoer per vliegtuig in de onderwerpelijke regeling op te nemen.

Bespreking van afzonderlijke artikelen.

Artikel 3 § 1 sub h.

De Commissie vraagt zich af waarom deze reizen als overplaatsingsreizen worden beschouwd, zulks in tegenstelling met die bedoeld onder art. 3 § 2 sub f.

Artikel 3 § 2 sub d. (vergoedingen voor reizen van ambtenaren in de Buitengewesten aan wie ziekteverlof is verleend).

Het is der Commissie bekend dat van deze reizen weinig gebruik wordt gemaakt en dus de be-

zuiniging gering is welke door afschaffing van de vergoedingen kan worden verkregen. In de in het aangehaald schrijven van het Hoofd van het Kantoor voor Reiswezen gegeven opsomming der bezuinigingsobjecten komt deze post dan ook niet voor.

De Commissie adviseert het voorstel om de vergoedingen voor deze reizen te laten vervallen, niet over te nemen ^{1o} omdat de daardoor te verkrijgen bezuiniging gering is, ^{2o} omdat meer zekerheid bestaat dat de betrokkene zich inderdaad naar de plaats zal begeven waar het ziekteverlof moet worden doorgebracht, indien hij uitzicht heeft op vergoeding voor de reis; ^{3o} omdat door den betrokkene vóór dat hij de reis gaat ondernemen veelal reeds groote kosten terzake van zijn ziekte gemaakt zijn, terwijl het verblijf op de aangewezen plaats ook meerdere kosten met zich brengt.

Art. 5 § 2 sub b. (Inboedelvervoer).

Rekening houdende met de belangen der groote gezinnen zou de Commissie de voorgestelde **maxima** van vergoedingen voor inpakken, vervoer van huis naar station enz over de geheele linie willen zien verhoogd. Het valt op dat het Hoofd van het Kantoor voor Reiswezen in bijzondere gevallen een hogere vergoeding kan toekennen terzake van **vervoer** van de inboedel (art. 5 § 2 sub a) terwijl zulks voor de kosten voor **inpakken** enz. niet is geregeld.

Art. 5 § 2 sub c. (vergoeding van vervoer van inboedel bij aankomst of terugkeer uit Europa).

Daar er ook op Java en Madoera plaatsen zijn, waar geen inboedel kan worden aangeschaft is aanvulling gewenscht in dien zin, dat met deze omstandigheid rekening kan worden gehouden evenals bij plaatsing in de Buitengewesten.

Art. 7 § 1 (Tafelgelden en toeslagen).

Het is niet in te zien waarop de differentiatie berust welke bijv. op de hogere 3 categoriën van reizigers is toepast, wijl zij gedeeltelijk in dezelfde klasse van de vervoermiddelen reizen en in de restauratiewegens der spoorwegen in ieder geval dezelfde uitgaven hebben te doen. Dit laatste geldt met name ook voor de extradaggelden bedoeld in lid c. Bij deze laatste extradaggelden moge nog worden opgemerkt, dat zij zeer krap toegemeten schijnen, zoodat moet worden gevreesd dat vele Landsreizigers hierop zullen moeten toeleggen.

Art. 7 § 3 en vlg. (Daggelden bij overplaatsingsreizen).

De opmerking moet worden gemaakt dat bij overplaatsingen, aankomst uit en vertrek naar Nederland in zeer vele gevallen de reglementaire daggelden onvoldoende zijn, wijl geen rekening

wordt gehouden met de omstandigheid dat een verblijf in hotels of pensions voor langer dan één etmaal vrijwel steeds onvermijdelijk is, hetgeen aanzienlijke kosten voor de betrokkenen medebrengt. De Commissie moge op een soepeler regeling ten deze aandringen.

Art. 7 § 8. (commissiedaggeld bij terugkeer op de standplaats).

De vermindering van de commissiedaggelden voor de dag van terugkeer op de standplaats tot $\frac{1}{4}$ wordt over het algemeen niet juist geacht.

De in de toelichting gekozen voorbeelden, waaruit zou moeten blijken dat deze vermindering redelijk is, betroffen ambtenaren van de 2e groep (opmerking verdient trouwens dat in voorbeeld 2 de uitgaven worden geraamd op f 2.25 terwijl bij doorvoering van deze bepaling de vergoeding slechts f 2.— zal zijn).

Neemt men echter als voorbeeld een ambtenaar van de 3e groep (de grootste) dan is het duidelijk dat deze niet met de vastgestelde vergoeding (f 1.50) kan uitkomen.

Niet mag uit het oog worden verloren dat de Landsreiziger in de meeste gevallen eerst tegen de avond zijn standplaats bereikt, wijl veelal op de weg van vertrek nog werkzaamheden worden verricht. Dit brengt mede uitgaven voor voeding en transport, ook op onderweg bezochte plaatsen waar dienstwerk valt te verrichten.

Ook moet dit gedeeltelijke daggeld in veel gevallen worden gebruikt om de in de voorafgaande dagen gemaakte noodzakelijke doch niet relementair te vergoeden onkosten goed te maken. De voorgestelde regeling zou tengevolge hebben dat een enkel zeer sporadisch geval wordt achterhaald, waarin van het halve daggeld een kleinigheid wordt overgehouden, doch zulks ten koste van schade voor de Landreizigers in de overgrote meerderheid der gevallen.

Art. 7 § 9 (commissiereizen van 1 dag).

Deze regeling is niet afdoende, voornamelijk omdat wel rekening is gehouden met het uur van terugkeer op de standplaats, doch niet met het oogenblik van vertrek. Het volstrekke voorbehoud onder h zal maken dat, indien niet strikt noodig, geen eigen voeding zal worden medegenomen wijl het meer voor de hand ligt en voordeliger uitkomt op 't Lands kosten elders voedsel te koopen. Een vaste vergoeding lijkt in deze meer gewenscht.

Art. 9 § 4. (gezinsvergoedingen bij overplaatsing).

Bij deze regeling is blijkbaar alleen gedacht aan gezinnen met kleine kinderen. Voor gezinnen met kinderen van b.v. 12 tot 19 jaar gaat hetgeen in de toelichting hieromtrent wordt gezegd,

niet op. Dergelijke kinderen zijn in hotels of pensions onmogelijk voor de resp. een vierde van de daggelden (hotelprijzen) onder te brengen.

De Commissie zou dan ook de geldende bepalingen willen gehandhaafd zien.

VAN DE ADMINISTRATIE ONTVANGEN CONTRIBUTIES

21 DECEMBER 1935 — 20 Januari 1936.

<i>Afdeeling Bandoeng.</i>		bij tot:
F. van Sprew	f 2.50	Januari 1936.
D. E. Jacobs	„ 2.50	„
D. A. Emanuel	„ 2.50	„
J. L. Pieterse	„ 2.50	„
N. Goedbloed	„ 1.50	„
R. Soepardan	„ 2.—	„
W. E. Schelkers	„ 2.—	„
<i>Afdeeling Soerabaia.</i>		
E. Ch. Szrama	f 1.50	December 1935.
E. R. Valckenier		
de Greve	„ 2.50	Januari 1936.
R. Soemarto II	„ 2.—	December 1935.
J. L. Lemaire	„ 2.50	Januari 1936.
A. Steevensz	„ 2.50	December 1935.
W. J. Moll	„ 2.—	Januari 1936.
J. Falkenhof	„ 2.50	„
E. F. van Geuns	„ 2.—	„
<i>Ontvangen postwissels van:</i>		
E. G. Robijn	f 15.—	December 1935. bed. 1-1-'36.
F. E. J. Ettli	„ 1.50	Maart 1936.
W. A. Schneider	„ 5.—	Februari 1935 bed. 1-10-'35.
F. Augenstein	„ 7.50	December 1935.
G. A. Endert	„ 7.50	December 1935. bed. 1-1-'36.
R. M. Soegirwo	}	„ 6.— Maart 1936.
Tjokrowerdojo		
R. Sigid Prawiro	„ 5.—	Januari 1935.
M. Siswoko	„ 2.—	October 1935.
M. E. Soenarjo	„ 6.—	Maart 1936.
M. Soekarsono	„ 3.—	October 1935.
Djokoasmo	„ 3.—	Februari 1934. bed. 1-10-'35.
Soemarko	„ 4.—	December 1935. bed. 1-1-'36.
R. Ismangoen	„ 6.—	December 1935.
R. M. Singgih	„ 7.50	September 1935.
P. Walsen	„ 1.—	October 1934. bed. 1-7-'35.
R. Soeworo	„ 2.—	Januari 1936.
R. M. Mohamad	„ 15.—	Maart 1935.

G. Orth	f 2.50	Juli 1935. bed. 1-10-'35.
R. Soedibijo	„ 6.—	December 1934.
F. F. Thiele	„ 6.—	Maart 1936.
L. Muller Kobald	„ 2.50	April 1934. bed. 1-9-'35.
Doekito	„ 6.—	December 1935.
Th. A. Deighton	„ 2.—	Januari 1936.
M. Malkan	„ 6.—	Maart 1936.
M. Soedarsono	„ 7.50	„
F. J. Mundler	„ 6.—	„
R. Sepoer	„ 2.50	September 1935.
Sedjo Kertopati	„ 2.50	October 1934. bed. 1-2-'35.
Khoe Bing Hwa	„ 6.—	December 1935.
R. Seto	„ 4.50	Maart 1936.
R. M. Gondohadinoto	„ 6.—	„
E. H. van Hemert	„ 7.50	„
M. Soemarmo	„ 4.50	„
Soetomo	„ 5.—	September 1935.
Soedjono	„ 4.50	Maart 1936.
M. Hoerip	„ 5.—	Mei 1934.
Agoesno	„ 7.50	Maart 1936.
C. J. L. W. Wijs	„ 7.50	„
R. M. Soejatno	„ 2.50	Augustus 1933.
J. Meynhardt	„ 6.—	Maart 1936.
Joesoef	f 2.—	Januari 1936.
Moh. Mahpoel	„ 6.—	Maart 1936.

F. Ch. F. Beem	„ 1.50	Maart 1936.
Abinowo	„ 5.—	October 1934. bed. 1 Juni 1935.
R. Soeleman	„ 5.—	Januari 1934.
Soepardan	„ 3.—	Januari 1936.
J. F. Meeng	„ 4.50	Maart 1936.
R. Trastotenojo	„ 7.50	Januari 1935. bed. 1 October 1935.
W. Stook	„ 6.—	Maart 1936.
E. Emor	„ 5.—	December 1935.
R. G. Loetomo	„ 6.—	Juni 1935.

Totaal f 301.—

Officieel.

's Lands Waterstaat.

Toegevoegd:

Met ingang van ultimo Februari 1936 aan den Gouverneur van Celebes en Onderhoorigheden, de opzichter bij 's Lands Waterstaat, **R. Soeprapto II**, thans terbeschikking gesteld van de Provincie Oost-Java.

Ontslagen:

op verzoek, met ingang van ultimo Januari 1936 eervol uit 's Lands dienst, **R. Moehamad Enoch**, directeur regentschapswerken Bandoeng, t. v. hoofdopzichter b.d. Waterstaat en 's Lands, B. O. W.

ONZE BOEKENLIJST

Bij de drukkerij A. C. Nix & Co. te Bandoeng zijn de ondervolgende boeken te krijgen, *na toezending van de kosten per postwissel*. Geeft deze lijst ook ter inzage aan Uwe kennissen, die (nog) geen lid zijn der Vereeniging van Bouwkundigen. Bij beduidende afname kunnen wij korting op provisie toestaan

1. Staten voor de berekening van grondverzet à f 0.30 franco pp. f 0.40
2. Een économischer werkwijze voor oppervlakte-asphalteering „ „ 1.— „ „ 1.10
3. Technische Hygiëne „Waterverzorging”. „ „ 2.50 „ „ 2.75
4. Knikmonogram „ „ 0.25 „ „ 0.30
5. Keuring van dakpannen „ „ 0.15 „ „ 0.20
6. Opgave Architects-examen 1929 „ „ 0.75 „ „ 0.85
7. Opgave Architects-examen 1930 „ „ 1.— „ „ 1.10
8. Statisch bepaalde en niet-statisch bepaalde balken „ „ 0.75 „ „ 0.85
9. Grepen uit de leer Hydraulica. „ „ 1.25 „ „ 1.35
10. Gewapend-beton. Statica en sterkteleer. Deel I „ „ 2.50 „ „ 2.60
11. Gewapend-beton. Deel II. „ „ 4.— „ „ 4.20
12. De beteekenis van den cementsteen in gietbeton. „ „ 1.— „ „ 1.10
13. Krachtleveringsmachines „ „ 2.— „ „ 2.10
14. De Compensatie-planimeter „ „ 0.25 „ „ 0.30
15. Ranglijstenboekje Schaal B. 12 personeel bij de B.O.W.,
en ledenlijst V. v. B. „ „ 0.25 „ „ 0.30
16. Complete oude jaargangen I.B.T., zolang de voorraad strekt, voor
leden V. v. B. en abonne's I.B.T. tegen een zeer gering bedrag ver-
krijgbaar. *Haast U, want wij willen den voorraad spoedigst opruimen!*
17. De B.B.L. en Indianisatie „ „ 0.50 „ „ 0.60

Voor niet-leden wordt de prijs met 20 % verhoogd.

Bij bestellingen boven f 10.— geven wij 10% korting; boven f 25.— kunnen wij 15% korting toestaan. Bestellingen tot een hooger bedrag nader overéén te komen.

**Wordt lid
Leden werft
leden**
